

tri do gorovja Argonen vlada že nekaj dni mir. Armada nemškega prestolonaslednika je prodirala v Argonih proti jugu ter zasledila Varannes. Bržčas se bo združila z armado bavarskega prestolonaslednika ter z njo združeno prodirala v smeri Bar le Duc v dolini prekopa Rena-Marne, kjer bo, kakor vse kaže, porazila francoske čete, ki se nahajajo tu, in potem se-le bo pot do Pariza prosta, kajti Francozi nimajo na razpolago nobene armade, ki bi ustavila prodiranje združenih armad proti Parizu.

V Belgiji obstreljujejo Nemci uspešno zadajo belgijsko trdnjavo Antwerpen. Nemski oblegovalni topovi so že porušili 7 antwerpenskih predutrdb in padece Antwerpena se pričakuje v najkrajšem času.

Belgijski kralj zbežal na Angleško?

Kolin, dne 5. oktobra.

List „Kölnische Zeitung“ je dobila z nizozemske meje poročilo, da je belgijski kralj Albert že zapustil Antwerpen. Včeraj, dne 4. oktobra ob 11. uri dopoldne se je z avtomobilom odpeljal v Ostende, kjer se je vkrcal na angleško križarko, ki ga je odpeljala na Angleško. Prebivalstvu se je reklo, da se ima „posvetovati“ z angleškim kraljem.

Ker to poročilo ni uradno, ga je treba sprejeti seveda z vsjo previdnostjo. Vendar pa take in enake vesti dovolj jasno spričujejo, da obleganje Antwerpena po avstrijski in nemški artileriji uspešno napreduje. Nemška glasila soglasno poročajo, da se Antwerpen ne bo mogel dolgo držati.

Slovenski fantje pred Antwerpnom.

Slovenski-topničarji, ki so z velikimi avstrijskimi oblegovalnimi topovi prideleni nemški armadi, so bili, kakor posnamemo iz dopisnice, ki je prišla po vojni pošti, dne 23. avgusta v Bruslju, na kar so se podali proti Antwerpnu. Slovenski topničar piše: Hvala Bogu, če nam bo še tukaj tako šlo, kakor nam je šlo dosedaj, bomo kmalu končali svoje delo.

Grozen potres.

Dunaj, dne 5. oktobra.

Glasom uradnih brzozjavk, ki so dešle notranjemu ministrstvu, se je sinoči proti polnoči pripetil v Bonduru in Sparti (vilajet Konia v Mali Aziji) močan potres. Lahni potresni sunki se še neprestano ponavljajo. Posebno hud je bil potres v Bonduru in okolici. Natančno število ni znano, a sodi se, da je izgubilo 2500 oseb življenje. Vlada in Rudeči polmesec sta uvedla pomožno akcijo za prizadeto prebivalstvo.

Kolera.

Kolera se vedno bolj širi. Celo na Štajerskem in sosednjem Kranjskem se je že pojavil ta nepridi prav. V naslednjem podamo poročilo, koliko novih slučajev kolere se je v času od zadnjega četrtka dne 1. oktobra zopet pojavilo v Avstriji in na Ogrskem.

Dne 1. oktobra poroča avstrijsko notranje ministrstvo, da so se naznanili slučajji kolere 1 iz Dunaja, 1 iz Müzzuschlaga na Štajerskem, 4 v Bjelcih na Moravskem in 1 v Tešinu v Šleziji. — Dne 2. oktobra: 1 slučaj v Brnu na Moravskem, 7 slučajev v Šleziji in 58 slučajev v Galiciji. — Dne 3. in 4. oktobra: 2 slučajja na Moravskem, 1 v Šleziji. V Ljubljani se je med begunci, ki so prišli iz Galicije, zdravniško dognal 1 slučaj kolere in v Idriji tudi 1. Istotako se poroča, da je tudi v Litiji zbolel nek Poljak za kolero. — Dne 5. oktobra: V Litiji oboleli Poljak Walocs Jožef je umrl. Na Kranjskem ni več novih slučajev. Na Dunaju se je na novo pojavil 1 v Šleziji 1, na Moravskem 2, v Galiciji 40 slučajev. Na Ogrskem je obolelo od 1. do 5. oktobra na novo 37 ljudi za kolero. Koliko jih je umrlo, poročila molče. — Dne 6. oktobra: V Ljubljani sta dva ranjena, ki sta došla z bojišča, v Galiciji, zbolela na sumljivih znakih kolere. Sploh se opaza, da zbolijo za kolero osebe, ki pridejo z galiskega bojišča.

Kako se varujemo kolere.

Zdravstveni oddelek ljubljanskega magistrata razglasa:

Kolero povzročajo bacili, ki se nahajajo v črevesnih in želodčnih izločkih za kolero obolelih in pa okrevajočih. Ta izločila kaj lahko okužijo vodo (na primer vodnjakov in rek) in različna jedila, ki potem razširjajo kolero. Obolimo pa tudi, če pridemo v dotiko s perilom, obleko in drugimi predmeti, ki so jih rabili za kolero oboleli.

Razširjanje kolere je torej povsem podobno onemu legarja ali tifusa. Ker se pa kolera malo hitreje loti človeka in ker je tudi nje pretek nageljši, zavladal je svoj čas poseben strah pred njo. Ali kakor se je moderna asanacija mest izkazala kot uspešna proti legarju, tako je za trdno pričakovati, da bodo moderne higijenske naprave v stanu, hitro omejiti in zatreti kolero. In res se s previdnim in prevdarnim postopanjem lahko ubranimo te bolezni.

Kaj nam je torej storiti, če bi se pojavil kak slučaj kolere?

1. Gledati nam je pred vsem na to, da ne pride nikdo v dotiko z bolnikom in njegovo rodbino, nasprotno naj vsakdo pazi in skrbi, da ostane stanovanje bolnika zaprto in zastraženo, dokler ne pridejo na lice mesta uradni zdravniki, katerih odredbam se je brezpogojno pokoriti.

2. Vsakdo naj pije in uporablja v vse druge namene, n. pr. za umivanje, kopanje, čiščenje kuhinjske posode itd. le kapnico ali studenčno vodo, ki naj bo skrajno snažna.

2. Vsakdo naj uživa jedila le kuhana. Za časa epidemije se nam je posebno varovati sadja, zelenjave, surovega mleka in masla ter svežega sira, ker taka surova jedila najlažje prenašajo navadna želodčna in črevesna obolenja in pospešujejo okužbo. Bodimo v obče zmerni.

4. Posebno važnost je poudariti na telesno snago! Bacili kolere morejo priti v usta, da se razvije bolezen. Umivajmo si torej skrbno roke, osobito se pred vsako jedjo in po vsakokratni uporabi stranišča, bodisi javnega ali privatnega, naj roke temeljito očistimo z vodo in milom in če možno, še s kakim razkužilom, n. pr. z 2%no lizolovo ali lizoormovo raztopino. Skrbimo pa tudi za snago v hiši in stanovanju, osobito glejmo, da so stranišča in greznice v redu.

5. V stanovanje, v katerem se je pojavil kak slučaj kolere, ne sme nikdo, dokler se uradno zastraženo ne opusti.

6. Istotako se ne smemo dotikati perila, obleke in drugih predmetov, ki jih je uporabljal bolnik, ali jih razpošljati in prodajati, dokler se niso uradno temeljito razkužili.

7. V hišah, v katerih se je pojavil kak slučaj kolere, pazi je na vse mogoče načine prenosa. Kot taki pridejo osobito v poštev predmeti, ki se jih vsakdo dotika, n. pr. kljuke vrat, držaji stopnic itd. Te je treba opetovano opreti z 2%no lizolovo raztopino, roke pa vsakokrat očistiti in razkužiti, če so prišle v okuženi hiši v dotiko s takim predmetom.

8. Ker se s previdnostjo, zmernostjo in telesno snago ubranimo kolere, je odlično odsvetovati, da bi kdo iz strahu pred kolero odstopoval. Saj ne ve, v kakšnih razmere pride drugod, doma pa se po danih navodilih mnogo lažje ubrani kolero, kakor pa v tujini ali pa na potovanju.

Razne novice.

SLOVENCI!

• STRAŽA • stare odz. j. do novega leta 3 K!
• SL. GOS. ODAR • o z. aj do novega leta 1 K!

* Duhovniške vesti. Zapijo Zetale je dobil č. g. Janez Kozoderc, župnik v Skomrah. Zapijo Sv. Primož na Pohorju je dobil č. g. Blaž Dvoršek, kaplan v St. Juriju ob južni železnici.

Štajerski Slovenci deželni šolski nadzornik na Kranjskem. Cesar je imenoval ravnatelja državne gimnazije v Gorici, vladnega svetika dr. Janko Bezjaka, za deželnega šolskega nadzornika na Kranjskem. Dr. Janko Bezjak je štajerski rojak, doma iz Slov. goric. — 1. v Mariboru in v Gradcu; bil

* Primicija. Dne 11. oktobra bo obhajal v St. Lovrencu na Dravskem polju naš rojak iz G. Pleter, frančiškan p. Gabriel Planjšek, novo sv. mašo, pri kateri mu bo priigovaril drug rojak frančiškan p. Bernardin Makar iz Gorice.

Izpred deželnoobrambnega sodišča. Iz Gradca se nam poroča, da so bili izpuščeni nadalje še naslednji: dr. Franc Rosina, dr. Vladimir Srncec, uradnik Kežnar in tajnik J. Cvet in Maribora ter v Gradcu zaprti Rušani in sicer: kaplan Ivan Ile, nadučitelj J. Lasbacher in hčerka, Alojz Glaser in gospa, K. Lingelj, učitelj Lichtenwalner in gospa, učitelj Davorin Lesjak, učitelj J. Stani, Hinko Pogačnik, gospa Bečela, gospodična Gorisek, učiteljica Fanika Novak in Viktor Glaser, župana na Smoliku. — Izpuščena sta bila tuvi Franc Polak, kaplan v Hočah, in F. Serajnik, učitelj v Ormožu. — Poroča se nam, da je g. dr. Rosina nevarno zbolel in leži v nekem graškem zdravilišču.

* Z bojišča sta našemu premlostljivemu gosp. knezoškolu poslala k godu sv. Mihaela spoštljive čestitke Njihova „nekdanja birmanca“ Jožef Vedernjak iz Ptuja in Janez Drolenik od Sv. Petra pod Svetimi gorami, zdaj bivajoča v Pulju. — Enako je č. g. voj. kurat Janez E. v. Koeiper poslal dopisnico z dne 24. septembra 1914: on piše, da med maršom, sedeč ob cestnem robu, izreka najpristronejšje in najvdatnejše čestitke z željo, da bi nam Vsemogočni še mnogo, mnogo let ohranil ljubega Nadpastirja v krasni cerkvi in v blagor škofljanov. — Istega dne se je voj. kurat č. g. Ernest Terstenjak z dopisnico iz kraja Browar w Emanowie Njih Prevzvišenosti priporočil v molitev pri sveti maši.

* Dva škofa -- vojaka. Na Francoskem je moralo 25.000 katoliških duhovnikov pod orožje, med njimi tudi dva škofa, in sicer pomožni škof iz Nantesa ter misijski škof iz Koreje. Čeprav je po cerkvenih postavah prepovedano, duhovnikom rabi morilno orožje, vendar na Francoskem sedanja brezbožna vlada sili duhovščino, da se udeležuje z orožjem vojske. Se bolj se upira katoliškemu mišljenju, da morajo celo škofje v bojno črto. Nemška uprava podeljuje uječim francoskim duhovnikom-vojakom posebne olajšave.

* O vojnem kuratu Rozmanu pripoveduje nadporočnik Huber iz Gradca: Ker me je šrapnel ranil na nogi, so me zanesli na obvezovališče, kjer sem gašel vojnega kurata Rozmana, ki mi je ponudil

gorke juhe. Opomnil sem ga, naj vendar odide, ker je sovražni ogenj že segel do obvezovališča, a ni me ubogal. Deset minut pozneje je šrapnel zadel in usmrtil Rozmana. — Do zadnjega je torej g. Rozman opravljal samaritansko službo in pri njej našel tudi svojo smrt. Časten mu spomin!

* Vojni kurat -- ujet. Vojni kurat Gustav Suman iz Linca je prišel v rusko ujetništvo. Njegova mati, ki živi v Lincu, je dobila dopisnico, na kateri ji kurat sporoči, da je ujet in se nahaja „za Moskvo“. Počuti se zdravega in prosi mater, naj ne bode v skrbeli.

* Naši bogoslovci pod orožjem. Nekaj bogoslovcev iz Maribora je šlo tudi pod orožje. Drugi so, kakor znano, bili pri saniteti kot strežniki ranjenih in bolnih vojakov. Kolikor izvemo, je zdaj četiroletnik Ferdinand Čepak kot praporščak na galicijski meji, artilerist Flis v Pulju, korporal Stanko Jurko je pa bil na severnem bojišču ranjen od granate na levi nogi ter je zdaj v bolnišnici Rudečega križa na Gornjem Avstrijskem, upa, da bo kmalu toliko okreval, da pride prihodnje dni v domačo oskrbo.

* Bivši urednik „Slov. Gospodarja“, g. Ferdo Leskovar, je poslal našemu sedanjemu uredniku iz bojišča v Galiciji dopisnico, v kateri piše: Bojišče, 30. septembra. Se-le danes imam nekaj časa, da ti pišem. O vojski seveda ne smem nič pisati! Drugega rovega ni, kakor da sem živ in zdrav, čeravno so mi zvižgale krogle okrog ušes. Tukaj sem videl č. gg. kurata Ranta in Koeipra, potem dr. Vebela iz Celja, tudi nekaj slovenskih fantov me je spoznalo. Kje daj som, tega seveda ne smem pisati. Vojska je grozna, ne da se je popisati. Dosedaj so bili hudi dnevi, kakšni bodo bodoči, Bog ve? Kedaj bo mir? Mi ne dočimo nobenih časopisov. — Pozdrav gg. dr. Korošcu, dr. Holmju, dr. Jerovsku, dr. Medvedu itd. — Te pozdravlja Tvoj Ferdo.

* „Zarjan“ -- junak. Na bojišču je padel visokošolec Josip Gombotz, član katoliškega akademičnega društva „Zarje“. Vest o smrti g. Majerla še ni potrjena. — Gospod Gombotz je rodom štajerski Slovenec, doma iz radgonske okolice. Padli je bil vnet organizator prekmurskih Slovencev. Naj bo vrlemu Slovcu tuja zemlja lahka!

* Slovenjebistriški dragonec odlikovan. Vojak 5. dragonskega polka v Slov. Bistrici, Matija Kerhne, doma iz Vipave, je bil radi svojega junaštva na severnem bojišču odlikovan s srebrno kolajno za hrabrost. Udeležil se je več bitk na severnem bojišču ter se pri tem pokazal posebno hrabrega vojaka. Kadar so mu postrelili konje, pa je korakal peš. Izmed 7 Kerhnetovih bratov jih je 5 na vojski, nekateri na jugu, drugi na severu. Eden brat je glavni urednik ljubljanskega „Slovenca“.

* Mariborčan piše z bojišča. Nek slovenski odvetniški uradnik piše z bojišča v Galiciji svojemu prijatelju: Dragi! Ti ne veš, kako veselje si mi napravil s svojo karto; prav prisrčna ti hvala! Sprejel sem vino, le sadje so mi med tem drugi pojedli. Kako je v vojski, ni mogoče povedati, pa tudi ne popisati. Nekaj nad vse groznega! Bil sem trikrat v ognju, vsakokrat po 3 do 4 dni. Hvala Bogu, do zdaj sem še popolnoma zdrav. Kos šrapnela me je sicer na hrbtu ošvrkal, pa ranjen nisem bil. Med ljudstvom tukaj ikamo vse polno izdajce. Imam zelo malo upanja, da se kedaj vidiva. Če se ne bi več videli, ohranite mi Mariborčani v dobrem spominu.

* Slovenski junaki pripovedujejo zanimive prizore iz bojišča. Z veseljem in radostjo jih mora poslušati vsakdo, ker odseva iz njihovih besed le navdušenje, blago srce in vneto domoljubno mišljenje. Vsak ranjenec si le želi, da bi hitro okreval in se podal zopet na bojišče. Z občudovanjem opazuje ta cvet mladega junaštva. Dasiravno še nekateri hudo ranjeni, da komaj hodijo, se vendar veseli zbirajo ter zbijajo celo sale o nasprotnikih. Kmečki sin iz Loke, okolske občine Mozirje, R., je bil ranjen na nogi v bitki pri Krasniku. Pripoveduje, da sta šla od doma oba sinova, eden pešec, drugi topničar. Pred nekim mostom v Galiciji sta se ločila. Videl sem ga tukaj zadnjič, sedaj ne vem, kje da je. Podala sva si roke s kratkim slovesom: Zdravo brat! Z Bogom! — Lezali smo tik pred ruskimi četami. Rusi ne znajo streljati; to smo že mi drugi ptiči. Gotovo sem postrelil 30 Rusov; toliko sem vsaj videl, da jih je bilo dobro zadetih. Padali so kakor muhe; pa kaj, ko jih je nastopalo na novo kakor listja in trave. Ruskih krogel se nič ne bojimo, toda nevarni so šrapneli. Mišlim, da bodem kmalu okreval in odidem zopet na bojišče; marsikaterega Rusa imam še na „piki“. Potem pa rad padem za domovino. — Iz Luč v Savinjski dolini je ranjeni vojak dostavil med pripovedovanjem celo hudomušno opazko nasproti orožniku: Poglejte, poprej sem se enkrat stepel in gnali ste me v kajho. A sedaj je pač čisto drugačno. Tako sem streljal Ruse, da so kar cepali, pa sem bil za to še pohvaljen. Da bi le hitro ozdravel in šel zopet nad Ruse!

* Major pešpolka št. 87 ranjen. Major Oton Weeger od 87. pešpolka je ranjen v desno koleno.

* Knez Oton Windischgrätz ranjen. Knez Oton Windischgrätz je bil pri napadu na Ruse ranjen od šrapnela. Oton Windischgrätz ima za ženo hčerko prestolonaslednika Rudolfa, nadvojvodinjo Elizabeto.

* Slovenski ranjenci se zahvaljujejo. Naše upravništvo je dobilo sledeče pismo: V imenu ranjenih slovenskih vojakov se Vam izreka najljubnejša zahvala za poslano iztise „Slovenskega Gospodarja“. Bog Vam plačaj! Kakšno veselje so imeli naši možje in fantje, da so dobili slovensko berilo tu v tujini med

Nemci. Priporočamo se še za nadalje. Z odličnim spoštovanjem udani Jernej Fišer, misijonski brat, Dunaj XVIII., Vinzenz-Gasse 3.

*** Pogrešan vojak.** Infanterist 47. pešpolka, Rudolf Z dolšek, strokovni učitelj na Grmu pri Nsem Mestu, ki je bil začetkom vojne pridejen trenu kot „Fahrsoldat“, se pogreša že od 25. avgusta in so vsa poizvedovanja po njem zaman. Kdor o njem kaj ve, naj to blagovoljno sporoči njegovi materi, gospe Mariji Zdolšek v Zabji vasi, pošta Kandija pri Nsem Mestu.

*** Gališki begunci v mariborskem okraju.** V času od 26. avgusta do 30. septembra je došlo v mariborski okraj 11000 galiških beguncev, katere je politična oblast porazdelila na občine Pobrežje, Tezno, Lajtersberg, Karčovino, Kamnico, Ranče, Radvanje, Orehovo vas, Rogozo, Slivnico, Spodnje Hoče, Bohovo, Pivolo, Fram, Sp. Polskavo, Gor. Polskavo, Slov. Bistrice, Studence, Poličane in Pekel. Vsi begunci so bili strogo zdravniško preiskani in vsem so stavlili osepnice. Tudi živali, katere so imeli begunci seboj, so uradni živinozdravniki preiskali.

*** Služba božja za Poljake v Hočah.** Poroča se nam iz Hoč: V naši župniji imamo blizu 100 poljskih beguncev iz Galicije, ki so zbežali pred Rusi. Po stanju so večinoma železničarji. Po naročilu okrajnega glavarstva se jih je razdelilo na stanovanja k večjim posestnikom. V nedeljo, dne 4. oktobra, so Poljaki s svojimi družinami prisostvovali službi božji v naši župni cerkvi. Sv. mašo je služil kaplan č. g. Polak. Ob koncu sv. maše so Poljaki zapeli cesarsko pesem in poljskem jeziku. Poljaki se vedejo zelo vzgledno in so posebno nekateri zelo pobožni ter mirnega značaja. Mnogi Slovenci njih govorico dobro razumejo, Poljaki pa slovensko.

*** Požrtvovalna župnija.** V št. Lju se je dne 4. oktobra na godovni dan našega cesarja nabralo za ranjene vojake 175 K. Od teh je dala Marijina dekliška družba sama 52 K. 23. avgusta pa se je tukaj samo v cerkvi nabralo 206 K. Obadva dneva je imel tukajšnji župnik navduševalno pridigo o cesarju, ki je marsikatero ganilo do solz.

*** Dijakom.** Srednješolci nas povprašujejo, kdaj se začne šola. V gimnaziji, na učiteljsku in v dijaškem semenišču je zdaj vojaška bolnišnica — okoli 400 ranjenih vojakov in 150 vojakov-strežnikov. Realka se začne prej, ker so tam vojaki, ki kmalu lahko odrinejo. Zato je te dni že zapisovanje v realko. Šola se začne morebiti sredi meseca oktobra. Na učiteljsku se vpisovanje tudi že začneja. Mogoče je, da bo poslopje realke služilo tudi drugim šolam v obliki poldnevne pouka, dokler ne bodo lastne šole na razpolago.

*** Maribor.** Na c. kr. učiteljsku in na vadnici v Mariboru se začne pouk za l. 1914-15 bržčas sredi meseca oktobra. Učiteljski učenci, ki hočejo vstopiti v to šolo, se lahko javijo že sedaj ustno v: ravnateljska pisarna, vhod Luthergasse, ali pa pismeno. Priporočam, da se na pismeni prijavi priloži dopisnica z napisanim nadpisom prijaviteljevim, da se mu, kakor hitro bo mogoče, natanko naznani, kdaj bo končno vpisovanje.

*** Sv. Križ** pri Ljutomeru. Na revmatizmu v nogah je zopet hudo obolel vlč. g. župnik Josip Weixl. Blagemu gospodu želimo vsi farani skrajšnjega ozdravljenja in potem stanovinega zdravja.

*** Sv. Lovrene** na Dravskem polju. V sredo, dne 30. septembra, je umrl po dolgi bolezni občinski odbornik Martin Predikaka. Naj v miru počiva!

Dunajski kardinal Piffl za duhovščino.

Ob priliki zadnjega splošnega prošnjega dne se je pri sv. Stefanu na Dunaju zvečer ob 8. uri vršila slavnostna sklepna služba božja, katere se je udeležilo do 10.000 oseb; med drugimi so bili navzoči nadvojvoda Fran Salvator, soproga vrhovnega armadnega poveljnika, nadvojvodinja Izabela s tremi hčérami in sinom, nadvojvodinja Marija Valerija s tremi otroci, zunanji minister grof Berchtold, pomožna škofa dr. Pfluger in dr. Zschokke, vojaški škof Bjelik, celokupni stolni kapitelj in veliko drugih odličnih oseb.

Kardinal nadškof dr. Piffl je imel govor, v katerem je med drugim izrekel naslednje odločne potrebne besede:

„A še neka druga gonja je v teku proti katoliški duhovščini. Da to ni slučajno in ne izvira iz krajevnih vzrokov, pričča dejstvo, da se je na Nemškem ravno tako vršila, kakor se pri nas še vrši. Tam so oblasti posegle vmes in ustavile rokodelstvo hujšakom, ki so katoliško duhovščino kar na debelo sumničili nepatriotičnih in naravnost veleizdajalskih teženj. Tudi pri nas mislijo nekateri, da v tem oziru lahko mnogo store; ker je bilo nekaj slovanskih duhovnikov aretiranih, češ, da so bili zapleteni v panslaviistično rovanje in ker se del katoliške duhovščine obdolžuje rusofilskih teženj, menijo, da smejo celokupni katoliški duhovščini vreči v obraz očitek, da nima dovolj domovinske ljubezni. Na jugu je bilo od 17 obdolenih že 10 izpuščenih, ker so bile ovadbe popolnoma neutemeljene, ostali pa še do danes niso obsojeni. — Koliko je od aretiranih grško-katoliških duhovnikov krivih in koliko nedolžnih, se danes še ne da pregledati. Kakor razumnemu človeku ne more priti na misel, da bi naš celokupni izvrstni častniški stan kar vsevprek obsodil, ker se je žal med njim nahajal en Redl, ravno tako se ne sme sumničati patriotično mišljenje duhovščine, ako bi se morebiti pokazalo, da je

v resnici ta ali oni jugoslovanski ali rusinsko-rusofilski duhovnik kršil svojo dolžnost nasproti domovini. Ali naj bomo mi duhovniki brezpravni in izročeni na milost in nemilost? Katoliški možje! Kot prepričani katoličani poznate svojo duhovščino; dobro veste, da je bila vsikdar in da je še vedno zvesta in patriotična. Nastopite tedaj tudi za njo, kadar jo hujškači po poklicu obrekujejo in sramote.“

Hvaležnost hrvatsko-slovenskega naroda.

Hrvatsko-slovenski državnozbornski klub je poslal eminenci kardinalu Pifflu tole brzojavko:

Vaša Eminenca blagovoli za možato in pravičnosti polno obrambo jugoslovanske katoliške duhovščine pred dunajskimi katoičani sprejeti najglobokejšo zahvalo katoliškega in avstrijsko čutečega hrvatsko-slovenskega ljudstva, čegar zastopstvo je nam izročeno. V zahvalo bo jugoslovanska duhovščina kakor doslej tudi zanaprej z največjo gorečnostjo vzgojevala hrvatsko-slovensko ljudstvo v ljubezni do staročast te države katoliških Habsburžanov.

Dr. Korošec,

načelnik hrvatskoslovenskega državnozbornskega kluba.

Zadnja poročila, došla v četrtek, 8. okt.

Poraz Rusov na Ogrskem.

Budimpešta, dne 6. oktobra.

Uradno poročilo iz Huszta javlja, da so avstrijske čete od večeraj popoldne zapletene pri Tecző-ju v hude boje. Naše hrabre čete si osvajačo korak za korakom ruske postojanke.

Pri Kraacsfalvi je pa prišlo do hudega boja, ki je kočal s popolno zmago avstrijskih čet.

Ruske čete so bile deloma uničene, deloma pa ujele.

V tej bitki je tvorilo 2000 poljskih legionarjev našo predstražo.

Rusi v Marmaroš-Szigetu.

Budimpešta, dne 7. oktobra.

Včeraj, dne 6. oktobra popoldne je bilo objavljeno sledeče poročilo o položaju: V teku današnjega predpoldneva se vedno ni prišlo do nobenih resnih spopadov med Rusi, ki so udrlji v mesto Marmaroš-Sziget in med avstrijskimi četami, ki so zbrane pri Hozzsmezö-u, toda naše čete se že bližajo sovražniku, kateri je odposlal nekaj patrolj proti jugo-jhodu.

V mestu Marmaroš-Sziget vlada v občje, kakor se sodi, mir in red, kajti ruski vojaki ne prizadevajo prebivalstvu nobenih krivic, kakor je posleli iz poročil, došlih iz Marmaroš-Szigeta.

V komitatu (vladnem okrožju) Bereg, katerega so Rusi že popolnoma zapustili, so krajne in okrajne oblasti začele zopet redno uradovati. Uprava je zopet v popolnem redu in v celem komitatu vlada mir in red.

Isto se poroča tudi iz komitata Ung. Tamkaj so že odkorakale zadnje straže ruskih čet čez prelaz Uszok in naše čete zasledujejo bežeče Ruse že na galiških tleh.

Rusi se umikajo na celi črti.

Berolin, dne 6. oktobra.

Berolinskemu listu „Berliner Tagblatt“ poroča njegov poročevalec Madelung iz Satoralja Ujhely na Ogrskem sledeče: Ruske čete, ki so udrlje čez prelaze Karpat in smeri Ungvar in Munkacs na Severno Ogrsko, so bile deloma uničene, deloma pogubane nazaj čez Karpate. Pri prebivalstvu vlada zopet mir.

Pripoveduje se, da se umikajo Rusi v Galiciji vedno bolj nazaj, očitno pred pritiskom od severne strani. Razpokoženje je tukaj zelo upopolno.

Rusi pri Marmaroš-Sziget hudo tepeni.

Rusi niso imeli sreče, da bi dolgo prebivali v ogrskem mestu Marmaroš-Sziget. Kakor se uradno poroča iz Budimpešte, so bili Rusi te dni blizu mesta tako hudo tepeni, da so ga zopet zapustili in zbežali proti Karpatom.

Poročilo se glasi:

Budimpešta, dne 7. oktobra.

Naše čete so pri mestu Marmaroš-Sziget porazile Ruse, ki so hdrli na Ogrsko, ter so jih zasedovali do Nagy-Boesko.

Upravne oblasti bodo tekom današnjega dne začele zopet uradovati.

Naše čete sedaj pokopujejo Ruse, ki so padli v dvadnevni bitki pri prelazu Uszok. Dosedaj se je pokopalo tam že 8000 ruskih mrličev.

Avstrijci junaško branijo trdnjavo Przemysl.

Dunaj, dne 7. oktobra opoldne.

Avstrijski generalni štab uradno razglašja: Naše napadalno prodiranje je tudi večeraj na več krajih v malih borbah doseglo svoje namene. Kakor poroča

nek častnik generalnega štaba, ki je v smelem psletu z zrakoplovom prišel k nam, se trdnjavo Przemysl po hrabri trdnjavski posadki brani z veliko vstrajnostjo in previdnostjo proti ruskim napadom. Naši so napravili iz trdnjave več izpadov, ki so prisilili sovražnika, da je svoje bojne čete umaknil nazaj. Pri teh izpadih so naši zajeli mnogo Rusov. Vsi ruski napadi na trdnjavo so se pod silovitim ognjem iz trdnjavskih topov ponesrečili.

V Karpatih, zahodno od gorskega sedla Visoko, ni nobenega Rusa več.

Preteklo noč je prišlo mesto Marmaroš-Sziget zopet v našo posest.

Rusi so se z največjo svojo bojno silo navalili proti avstrijski trdnjavi Przemysl v Galiciji, ki leži zahodno od Lvova. A naši so bili na ruski obisk dobro pripravljeni. Trdnjavski topovi pojejo sedaj naskakujočim Rusom grozno smrtno pesem. Trdnjavo Przemysl je za Ruse trd oreh. Naši junaki se branijo hrabro. Če bi se Rusom posrečilo, zavzeti to važno trdnjavo, bi jim bila potem odprta pot na Ogrsko in proti zahodu. Rusi so pregnani tudi iz velikega dela Karpatov. Tudi pri Marmaroš-Szigetu so bili hudo tepeni ter so tako morali „odločiti“ svojo nameravano pot v Budimpešto in na južno Ogrsko. Naše čete podijo Ruse proti prelazu Körösmezö, kjer so udrlji na Ogrsko, zopet nazaj.

Ruska svobodoljubnost v Galiciji.

Rusi so začeli svojo vladlo v Galiciji s tem, da vsiljuje o katoličarom svojo rusko vero, pravoslavje. Pravoslavni škof Evlogij je nalašč za to poslan v Lvov, da slovesno „apelje“ pravoslavje.

Srbi mislijo na mir.

V Nišu se je vršilo posvetovanje kralja, ministev in drugih odgovornih činiteljev radi sedanjega brezupnega položaja Srbije. Vsi so bili za mir, le ruski veliki knez, ki se je v imenu Rusije udeležil posvetovanja, je odločno ugovarjal in nazadnje s svojim mnenjem tudi zmagal. Zmagal v nesrečo Srbije.

Francozi obstreljujejo kotorsko utrdbo Luštica.

Rim, dne 6. oktobra.

Rimski list „Corriere d'Italia“ poroča z dne 5. oktobra, da so v nedeljo, dne 4. oktobra, obstreljevale 3 velike in več manjših francoskih vojnih ladij utrdbo Luštica pri Kotoru. Krogle iz topov utrdbe so zadele večkrat dve francoski križarki, ki sta vsled tega morali odpluti. Eni teh dveh križark, in sicer večji križarki, so odbile avstrijske krogle dimnike.

Vsled velkih poškodb je morala vleči večja križarka poškodovano manjšo križarko seboj in jo spraviti v zaliv Krk.

Porazi Rusov na Ruskem-Poljskem.

Berolin, dne 6. oktobra.

Na izhodnem bojišču (nemško-ruskem) je ustavljeno prodiranje Rusov v vladnem okrožju Suwalki proti izhodni Prusiji. Pri Suwalkiju napadajo že od večeraj nemške čete uspešno sovražnika.

Na Ruskem-Poljskem so dne 4. oktobra zapodile nemške čete v beg eno rusko gardno lovsko brigado med Opatowem in Ostrowicami in ujele okrog 3000 Rusov ter zaplenile mnogo topov in strojnih pušk.

Dne 5. oktobra so napadle nemške čete 2½ kavalerijski diviziji in dele glavne rezerve iz Iwangoroda pri mestu Radom in jih porinile nazaj do Iwangoroda.

Velika borba na Francoskem.

Berolin, dne 6. oktobra.

Neprestani poizkusi Francozov, obkoliti nemško desno krilo, so podaljšali bojno črto severno do Arrasa. Zahodno od Lille in zahodno od Lensa so tréle naše prednje čete na sovražno kavalrijo. V naših protinapadih čez črto Arras—Albert—Roye še ni padla odločitev.

Na bojni črti med rekama Oise in Maas pri Verdunu in v alzaški Lotaringiji so razmere neizpremenjene.

Tudi glede Antwerpna ni danes nič novega.

Izpred deželnoobrambnega sodišča. Nadalje je tudi izpuščen: č. g. Janez Maierhofer, župnik v Pokračah.

Protiv Franc Ferdinandovim morilcem se bo začela v Sarajevu dne 12. t. m. sodna obravnava. Obtoženih je 25 oseb.

*** Kolera v Gradcu.** V torek, dne 6. oktobra, se je v Gradcu pri nekem konjskem hlapcu, ki oskrbuje vojaške konje, pojavila kolera. Odredilo se je vse potrebno, da se nevarna kuga ne razširi. Na Ogrskem se je v torek, dne 6. t. m., javilo 9 novih slučajev kolere.

Poljčane. Z avtomobilom je dne 6. t. m. ponesrečil pri Grobelnem g. Albin Grundner ter bil pri priči mrtev. Avtomobil je zadel v kup gramoza ter se zvrnil v 3 m globoč jarek. Grundner zapušča vdovo in 3 nepreskrbljene otroke.

Rudeči križ.

Maribor. Izkaz darov za avstrijski Rudeči križ: občinski urad Zreče 20 K., Simon Golnar nabral na sedmini A. Gajser 5,60 K., Krničar M., Solčava, 1 K., posojilnica Sv. Marko 20 K., Kren Anica 1 K., Kramberger Franc 5 K., Lamberger Marija 1 K., Großman Franc, Gladbeck v Nemčiji, 20 K., kaplan Rop Fr. 10 K., Lobnik Antonija 1 K., T. Obreh 3 K., T. Zemljic 2 K., M. Nemeš 1 K., Lamut Ana 2 K., Skupaj 92,60 K. S prejšnjimi izkazji skupaj 1855,36 K. Pristrčna hvala! — Prof. A. Jerovšek, Maribor, Koroška cesta št. 5.

Stara-Novavas pri Ljutomeru. Tukajšnji župan, g. Jakob Stuhec, kot črnovojnik na dopustu, je nabral v svoji občini za avstrijski Rudeči križ 120 K. Za poprej sta pa gg. Cvetko in Mavrič tukaj tudi nabrala 50 K in se iz občinske blaginje se je dalo 20 K. Torej je Stara-Novavas darovala skupno 190 K, kateri znesek se je izročil c. kr. okrajnemu glavarstvu v Ljutomeru. Bog stoterno poplačaj vsem darovalcem!

Ranjenci in padli.

Pešpolk štev. 47:
Praporščak Karpil Friderik, bolan; Pregl Andrej, 6. stotnija, leži v Celovcu v bolnišnici „Waisenhauskaserne“; Rupert Zirngast, 13. stotnija; Pontin Franc, 13. stotnija; pešec Franc Kos, 14. stotnija, doma iz Zerjavcev, leži ranjen v Ljubljani; Trpin Jakob, leži bolan v Gorici; Marinič Eric, doma od Sv. Urbana pri Ptuj, ranjen; Pöhl Avgust, doma iz Noveštitce, bolan na Dunaju; Grossmug Ludovik, ranjen v Eperjesu; tajnik Janez, strel v koleno, leži v Kiskörösu; Hainzl Friderik, ranjen v prsa, v Eperjesu; Holler Alojz, ranjen v roko, Eperjes; Ig. Rumpfen, ranjen v hrbet, Eperjes; Moškon Jožef, ranjen v nogo, leži v Celju; Namestnik, ranjen, Eperjes; Obsenger Peter, leži bolan v Eperjesu; Paar Jožef, ranjen v ramo, Eperjes; A. Pernat, ranjen v nogo, leži v Eperjesu; korporal Peyer Jožef, ranjen, leži v Budimpešti; Pollhamer Anton, ranjen v ramo, leži v Eperjesu; Siler Franc, ranjen v nogo in koleno, Eperjes; Schneeberger Viktor, ranjen v glavo, Eperjes; Soldat Albert, ranjen, Eperjes; Treitler Martin, ranjen Eperjes; Trinka F., ranjen, Eperjes; Verbek Franc, ranjen v obrazu, leži v Kiskörösu.

Pešpolk štev. 87:
Praporščak Valentič Jožef, bolan; v celovski rezervni bolnišnici št. 1 (Waisenhauskaserne) se nahajajo: Kopriva Henrik, 8. stotnija; Pezdevšek Avgust, 3. stotnija; Stiplovšek Janez, 8. stotnija; Kuvert Hubert, 11. stotnija; Komar Janez, 7. stotnija, Eller Anton, 4. stotnija; Penič Viktor, 9. stotnija; Trejnak Jan, 1. stotnija; Krump Franc, 7. stotnija; Germ Peter, 1. stotnija; Robnik Anton, 1. stotnija; pešec Pribil Franc, 3. stotnija, ranjen na celjstvi, leži v Ljubljani; Rauter Alojzij, doma iz Ljutomera, leži ranjen v Celju; Santej Jožef, doma iz celjske okolice, ranjen, leži v Celju; Sušnik Emil, doma iz Kozjega, leži ranjen v Pestuhely na Ogrskem; praporščak Valentič Jožef, bolan v Budimpešti; četovodja Gabron Ivan, strel v gorne stegno, leži v Celju; korporal Keržan Franc, strel v obraz, leži v bolnišnici v Pestuhely na Ogrskem; pešec Keržan Janez, bolan v Zagrebu; pešec Nemeč Miha, ranjen v desno stegno, leži v Celju; rezervist Stoffa Ernest, strel v roko, leži v Celju; Arnuš Ignac, bolan v Eperjesu; Brodnik Marjan, ranjen na glavi, leži v Celju; Čeh Ivan, bolan v Celju; Cimpersež Franc, ranjen na glavi, leži v Eperjesu; Cozarn Blaz, ranjen v Celju; Domitrovič Karol, ranjen v desno roko, leži v Eperjesu; četovodja Franc Fabiančič, bolan v Eperjesu; Frlez Alojzij, ranjen v nogo, leži v bolnišnici v Celju; Gorogranc Rudolf, ranjen v trebuh in nogo, leži v Celju; Gersak Franc, ranjen v ramo, leži v Celju; Grundar Franc, ranjen v nogo, v Celju; Hercog Martin, ranjen v desno stran, leži v Celju; Hren Anton, bolan, Celje; Marko Jamnikar, bolan, Celje; Jazbec Jožef, ranjen v prsa, v Celju; Jurčič Alojzij, ranjen v nogo, Eperjes; Kandučer Jurij, bolan, Celje; frajtar Krajnc Jožef, ranjen v nogo, Eperjes; Kunst F., ranjen v Celju; Macaranc Konrad, ranjen v Celju; Mervar L., ranjen v nogo, Celje; Mikulič Martin, ranjen v hrbet in nogo, Celje; Ašič Ivan, doma iz Rajhenburga, ranjen, leži v Budimpešti; Novak Ivan, ranjen v nogo, Celje; Pečnik Anton, ranjen v nogo, v Celju; Presker Franc, ranjen v nogo, Eperjes; Jožef Ranšl, bolan, Celje; Rehar Martin, ranjen v ramo, Celje; Ruzen Andrej, bolan, Celje; Smid Ignacij, ranjen v vrat, Eperjes; Skoberne Jakob, bolan, Celje; Skvoro Ivan, ranjen v roko, Celje; Spitaler Jernej, bolan, Celje; Stoičič Adalbert, ranjen v rebro, Eperjes; Stopar Jožef, ranjen, Celje; Tioretti Anton, ranjen, Eperjes; Vidovič Franc, ranjen, Eperjes; Volčanšek Jožef, bolan, Celje; Wersnauer Ivan, ranjen, Celje; Žizek Jožef, ranjen, Eperjes.

(Mesto Eperjes, kjer se nahaja v tamošnjih bolnišnicah mnogo slovenskih ranjenecov, se nahaja na Gornjem Ogrskem. Če hoče kdo poslati častnike te ranjenecem, naj jih pošlje na naslov: K. u. k. Artz-Reserve-Spitaler, Eperjes, Ober-Ungarn.)

Pešpolk štev. 94:
Gselman Jožef, doma iz Hoč pri Mariboru (sin našega vrlega pristaša, gostilničarja g. Josipa Gselmana), ranjen, leži v bolnišnici na Dunaju.

Pešpolk štev. 97:
Ban Janez, 7. stotnija, leži ranjen v Celovcu.

Domobranski pešpolk štev. 26:
Pešec Plevnik Mihael, doma iz St. Jurija ob južni železnici, leži ranjen v garnizijski bolnišnici v Brnu na Moravskem; pešec Sivka Simon, doma iz Kalobja, leži ranjen v celjski bolnišnici; Anderlu Anton, 6. stotnija, leži v celovski bolnišnici; korporal Krulac Janez, 6. stotnija; Premelč Josip, doma iz Bilzeljskega, 4. stotnija, leži ranjen v Ljubljani; Herod Anton, doma iz Kapel pri Brežicah; Gothart Karol, doma iz Lipnice, 13. stotnija, ranjen, leži v Ljubljani; pešec Munda Alojzij, 11. stotnija, leži ranjen v Ljubljani; četovodja Ketiš Kalist, 1. stotnija, doma od Sv. Trojice v Slov. gor., ranjen; Brečko Franc, leži bolan v Eperjesu; Čelovže Alojzij, strel v prsa, leži v Celju; Grahovac Stanko, bolan v Olcocu; Hrovaš Franc, ranjen, v Eperjesu; Kelemina Ivan, ranjen, v Eperjesu; Polak Martin, bolan v Eperjesu; Potlerzin Franc, ranjen v Polji; Stresnik Iv, ranjen v Celju; frajtar Szencner Jožef, ranjen v Eperjesu; korporal Turkalj Grga, ranjen v Sisaku; Uzelac Niklaj, ranjen v Sisaku.

Lovski bataljon štev. 7:
Kadet Berger Avgust, ranjen; stotnik Eisner Artur, ranjen; poročnik Oskar vitez Feistmantel, mrtve; poročnik Fischer Teodor, ranjen; nadporočnik Hula Karol, ranjen; praporščak Huhn Herbert, ranjen; poročnik Maurin Vladimir, ranjen; poročnik Polacek Gustav, ranjen; poročnik Polnizg Robert, ranjen; praporščak Schmatzer Franc, mrtve; poročnik dr. Schwewacher Teodor, mrtve; poročnik Singer Maks, ranjen; stotnik pl. Tepsar Franc, ranjen; Ahlin Jakob, ranjen; Bašin Karol, mrtve; Beer Mihael, ranjen; Beribak Andrej, ranjen; Berkopec Matija, ranjen; Bester Valentin, ujet; Bizjak Andrej, ranjen; Božič Jožef, mrtve; Brunčič Franc, ranjen; Čaudik Jožef, ranjen; Čuč Jakob, ranjen; Čej Franc, ranjen; Cirar Franc, ranjen; Cotman Janez, ranjen; Cvetkovič Jurij, ranjen; Debelak Peter, ranjen; Dezman Janez, ranjen; Dobovšek Franc, ranjen; Drole Janez, ranjen; Ferlaš Janez, ranjen; Gerin Anton, ranjen; Germ Jožef, ranjen; Glibe Edvard, mrtve; Gracar Janez, ujet; Grad Peter, ranjen; Gričar Filip, ranjen; Grohar Franc, ranjen; Hapljar Alojzij, ranjen; Hiti Janez, ranjen; Hlaeh Anton, mrtve; Hlaeh Viljod, ranjen; Horvat Viljem, ranjen; Hrbar Janez, ranjen; Hrovat Janez, ranjen; Ivanšek Anton, ranjen; Jevnikar Florijan, mrtve; Jurkovič Jožef, ranjen; Kastelle Janez, ranjen; Kele Jožef, ranjen; Klančnik Mihael, ranjen; Klander Franc, mrtve; Klemenčič Mihael, ujet; Knavs Jakob, ranjen; Kolednik Janez, mrtve; Kopina Franc, ranjen; Korenčan Matija, ranjen; Kostevc Jožef, ujet; Kozamernik Ignac, ranjen; Krizman Franc, ranjen; Kromar Alojzij, mrtve; Kustelj Franc, ranjen; Lampret Janez, ranjen; Leban Janez, ranjen; Lebar Damjan, ranjen; Leinert Franc, ranjen; Lončarič Alekš, ranjen; Mandelc Anton, ranjen; Mavrin Jakob, ranjen; Mihelič Janez, ranjen; Mihelič Mihael, ranjen; Mogorovič Anton, ranjen; Nograšek Jožef, ranjen; Novak Matija, ranjen; Oprešnik Franc, ranjen; Pangercič Janez, ranjen; Papov Janez, ranjen; Pelz Tomaz, ranjen; Petek Franc, ranjen; Petrič Janez, ranjen; Planinc Franc, mrtve; Plesin Filip, ranjen; Polak Alojzij, ran-

jen; Povirk Franc, ranjen; Poznajšek Rudolf, ranjen; Primožič Franc, ranjen; Puhar Alojzij, ranjen; Pušlar Alojzij, ranjen; Rajar Ignacij, ranjen; Raktelj Lovrenc, ranjen; Reibenschuh Heru, ranjen; Rekar Alojzij, ranjen; Replac Franc, ranjen; Repnik Andrej, ranjen; Rothwein Stefan, ranjen; Rus Vid, ranjen; Rutar Jakob, ranjen; Sbašnik Janez, ranjen; F. Scheibhofer, ranjen; Schweiger Janez, ranjen; Schweighofer Franc, ranjen; Sebečnik Albin, ranjen; Sedej Jurij, ranjen; Segaj Jožef, ranjen; Sep Janez, ranjen; Serek Alojzij, ranjen; Setina Franc, ranjen; Sever Janez, ranjen; Skof Franc, ranjen; Smolčič Anton, ranjen; Smrečnik Franc, ranjen; Smrkol Ignacij, ranjen; Sober Jožef, ranjen; Stanovnik Anton, ranjen; Stanič Jožef, ranjen; Subic Janez, mrtve; Tišler Alojzij, mrtve; Tratnik Feliks, ranjen; Truxes Gustav, ranjen; Urankar Luka, ranjen; Urbančič Vinko, ranjen; Urbanja Anton, ranjen; Verderber Matija, ranjen; Vidic Anton, ranjen; Vidlo Martin, ranjen; Vidmar Gregor, ranjen; Weißelsen Mihael, ranjen; Zagar Jakob, ranjen; Zagar Jožef, ranjen; Zajec Jakob, ranjen; Zakotnik Peter, ranjen; Žargi Franc, mrtve; Zebaljec Karol, ranjen; Zgonc Karol, ranjen; Zirič Janez, ranjen; Zorc Fran, ranjen; Zupanc Janez, ranjen; Zupanc Franc, ranjen; Zvržna Jožef, ranjen; Furlan Janez, ranjen; Smid Gašper, ranjen; Spilek Franc, ranjen; Strah Jožef, ranjen.

Lovski bataljon štev. 8:
Četovodje Jožef Pessentheiner, Ferdinand Schober, Janez Wedenig; lovec Jožef Skerbič, Franc Fink, Karl Salbrechter; četovodje Jurij Tamegger, David Sunžger; pat. v. Volbenk Moser, lovec Franc Pikalo, Jurij Hanin, Gottfried Köferle, Jan. Schiehl, Friderik Maier, Franc Luschn, Tomaž Loezeri, podlovec Matija Krenn, lovec Jožef Untergantschnigg, Jožef Platzer, patr. vod. Matija Lorbek, podlovec Alojzij Jäger, lovec Anton Laure, Anton Alojzij Krainer, Alojzij Unterwegger, Jakob Pečnikar, Tomaž Liebetegger, Alojzij Kunaver, Jožef Murgetz, Jožef Kosene, Alojzij Punischart, Jožef Lapfisch, Janez Budgar, podlovec Janez Baehler, patr. vod. Jurij Schuller, lovec Mihael Just, Tomaž Mihor, Franc Massanek, lovec Franc Smertnik, J. Misslichler, patr. vod. Lenart Kreutzer, lovec Primož Bneričnik, Boštjan Gradinger, Valentin Klewčn, Ferdinand Kužak, A. Ponočnik, Anton Lončarič, Karol Krobak, podlovec Matija Ertl, patr. vod. Franc Niedertröjer, podlovec Jakob Sablatnig. Vsi ti se nahajajo v bolnišnicah v Celovcu.

Gorski topničarski polk štev. 3:
Pihler Ferdinand, doma iz Ljutomera, leži ranjen v Kromerizu.

Topničarski poljski polk štev. 7:
Topničar Oevirk Franc, doma iz Trojan, leži ranjen v Ljubljani; Viher Lovro, doma iz Ormoža, leži ranjen v Ljubljani.

Topničarski poljski polk štev. 7:
Poročnik Moro Viktor, ranjen; praporščak Seka Oto, ranjen; Avsner Franc, ranjen; Balant Janez, mrtve; Bogenberger Franc, ranjen; Brajer Franc, mrtve; Bauchar Franc, ranjen; Dolnar Franc, mrtve; Ferle Alojzij, ranjen; Haas Janez, ranjen; Mldavec Jožef, ranjen; Niran Janez, ranjen; Nič Jožef, mrtve; Oman Janez, ranjen; Pisanec Janez, ranjen; Rajšter Jožef, ranjen; Rastl Vinko, ranjen; Selšek Andrej, ranjen; Stare Jožef, ranjen; Vidovič Jakob, ranjen.

Topničarski poljski polk štev. 8:
Arhar Franc, ranjen; Golob Janez, mrtve; Hermiter Jožef, ranjen; Horvat Janez, mrtve; Jazbec Marjan, ranjen; Jožef Klanjšček, ranjen; Mlakar Janez, ranjen; Sinigoj Jožef ranjen.

Topničarski poljski polk štev. 9:
Antloga Franc, iz Celja, ranjen; Frodl Alojzij, ranjen; Galovšek Mihael, ranjen; Groß Franc, mrtve; Horvat Franc, iz Ljutomera, ranjen; Kandolf Alojzij, mrtve; Keiner Hermann, iz Pliberka, ranjen; Murn Anton, ranjen; Pahole, ranjen; Janez Peternel, mrtve; Ruter Jožef, ranjen; Schmied Franc, mrtve; Strajnar Franc, ranjen; Stumpl Anton, ranjen; Weingerl Rud., ranjen; topničarja Karl Blueh, Karol Tronkar; četovodja Janez Waidacher; topničarja Herman Wellisch, Stefan Unterüberbacher; desetnik Jožef Pock; topničar Mihael Speck; desetnik M. Murn, Fr. Köck, topničar Janez Spindler; vsi v bolnišnicah v Celovcu.

Razni:
Poročnik Grebene Oton, 2. bosensko-hercegovski pešpolk, ranjen; nadporočnik Semič Karol, 30. lovski bataljon, mrtve; podpolkovnik Urban Franc, 97. pešpolk, mrtve; poročnik Plehan Viktor iz Ljubljane, 26. pešpolk, ranjen, pozneje umrl.

P o m b a: Uredništvo ne prevzame nobene odgovornosti za resničnost izkazov o padlih in ranjenih. Mi smo te podatke posneli po različnih virih, ki pa mnogokrat niso popolnoma zanesljivi. Posebno glede imen se pride v teh izkazih mnogokrat na sled velikim pogrškom. — Da zamoremo naše izkaze o padlih, ranjenih in ujetih izpopolniti, prosimo, da se nam poroča, če ima kdo kake zasebne podatke.

Zastoni

dobi vsak 2 para močih ženskih ali moških nogavic, 3 lepe žepne robce, eno volneno ručico za na glavo: li moški klovnk, kdo naroči: 4 1/2 m finega zimskega volnega blaga za žensko obleko v poljubni barvi za K 9'50 ali v boljši kakovosti za K 12'50

SAMO

v Prvi gorenjski razpošiljalnici Iv. Savnik Kranj 150

Neugajajoče se zamenja ali vrne denar.

Laporja pri lo. B. strci se t. V. o. j. odda 1. 2ba cerkovni a in sr. g. nist. Prečnost imajo tisti n. z. e. je i, ki bi mogli opr. vljati po sel p. sojlisnega in občinskega tajnika. Prošnje in dokaze sposobnosti za žepnjak ur. d. v Laporju. 831

St. stalnica
V Špitalcu pri Konjicah v Škeden hiš. 8 se prostovoljno proda velika še skoro n. va sti-kulica; kamn. tehtla 12 m. stotov. Več se izve pri lastniku. 836

Slovinci pozor
Dovodst. opna h. ša
s majhnim vrtičem v sredi mesta in blizu frančiškanske cerkve; 7 stanovanj, se pod ugodnimi pogoji proda. Več pove upravnistvo pod št. 432.

Učen c. ki ima veselje do trgovine, po ten h. starišev, z dobrim lj. d. skočil-kimi spričevali, se sprejme pod ugodnimi pogoji pri g. Frau. Ptujška Gora. Pošteni učenci, kateri so se že kje učili, iz o. prednost. 847

Učen o. poštenih starišev in z dobrimi šol. kimi izpričevli se takoj sprejme. — Terdka Jožef Uliga. Maribor, Tegetthofova cesta. 842

Nadviničar,
ki ima nadzorovati 6 viničarskih družin in govduve, se sprejme pri graščini: em oskrbu ku D. rnova, Možganjci. 893

Kupujem jačca
(sveži) po najnižjih cenah. — J. Heller, Dunaj III. K'eatgasse 20.
Pridno z esto dakle vsacega dela išče sinabe v pošteno krasčako hišo. Naslov pote uravoištvo 894

O 25 pro-to izde avih postel iz m. hkega lesa se p. nizki c. ut. pr. dajo pri g. Ala Viher Maribor H. ugasse 4. 847

Kava
1kilogram 2 K, naj. nejši Melange, č. se vz. me 5 kg. se pošlje poštni ne prosto. Pošlja se vsak dan po pošti. E. stes Grazer Versand Bü. o. Graz, Aunen trasse 12. 858

Sprejma se trgo ski učence v trgo vini Josip Č. rnelca v Sv. P. ter pod sv. g. ro. 854

L. po km. čko ps. st. o na Peeniškem vrhu (Pössitzberg) pri Lučanah, četr. ure od okrajne ceste, lepa solčna lega, hiša s štedilno kubinjo, 4 sobe, velka priklet, pod hišo klet, gospodar. ko posloje, p. 2 g. vojima hlevoma, 1 posebno gospodar. ko posloje, skedenj, svinjak, vozarnica, 10 minut od hiše je viničarja s kletjo, tri č. rale amerik. vinograd, 3000 raz nih sa. in h. dreves, krme priraste za 20 glav goved, travnik, pašnik in vin. grad, go. d. šjive v izmer 40 oršlov. Proda se radi družinsk. razmer za nizko ceto 27 tisoč kr. n. Polovico vsote lahko ostane. Vpraša se Franc Rener, posestnik, Pös-nitzberg, Lučano (Leutschach). 853

Zakaj

ne pišete takoj po naj-novejše vzorce in kra. sni cenik, kateri se vam dopoše zastoni in p. štaine prosto iz Prve G. renjske razpošiljalnice Ivan Savnik, K anj 150.

Nagrobni spomeniki!

Piporočam častiti duhovščini in slavnemu občinstvu mo. o največjo zalogo **nagrobnih spomenikov** na Spodnjem Štajerskem iz krasnega marmorja in črnega granita itd. Izdelujem vsa kam. enita dela.

Priporočam se

Franc Koban,

kamnosek v Račju—Fram, Štajersko.

OKLIC.

Prosimo najljudnejše vse svoje cenjene odjemalce v njih lastnem interesu, da svojo eventualno potrebo na

Lysoform

desinfekcijskem sredstvu, nam ako mogoče takoj naznanijo, ker se naročila po vrsti uredijo in ker se razumljivo po tem priznava izbornem desinfekcijskem sredstvu mnogo povprašuje. Pri naročilih, ki so določena za bolnice ali

za Rudeči

prosimo gospode lekarnarje in drožiste, priložiti tozadevno uradno potrdilo, ker s to lahko pospešimo železniško ekspedicijo. Vslad spremljenih denarnih razmer kupujemo zdaj

Lysoform

le proti gotovemu plačilu ali povzetju, upamo pa, da ta odredba ne bode dolgo trpela. — Mi imamo na Dunaju večje zaloge. — Ekspedicija je nemotena. 846

Lysoform-tvornice Uipest dr. Keleti & Aurányi, kemična tovarna.

Za napravo najlepših, najfinejših in najcenejših nagrobnih spomenkov

se priporoča

K. KOCIANČIČ,

stavbeni in umetni kamnoseški mojster

Maribor, Schilerjeva ulica.

Velika zaloga!